

kunne undertiden tvinge dem dertil. Til det ærede Medlem for Tisted (Trolle) vil jeg bemærke, at hvad de slagtede Heste angaa, var det ikke en, men to, det drejede sig om. Det var ikke alene Tvebakkerne, det var galt med, men ogsaa Kødmanden, og derfor maatte de bære sig ad, som de gjorde.

H. L. Jørgensen: Den ærede Minister syntes at ville lægge ind i min Udtalelse om Lønningsforhøjelse til Landpostbudene, at jeg skulde have kritiseret deres Stilling stærkt og sagt, at den var meget ringe. Det var ingenlunde min Mening. Det er mig vel bevidst, at der er mange, som leve under ringere Kaar end Landpostbudene, og jeg har kun sagt, at naar jeg havde Valget imellem at stemme for en Lønningsforhøjelse til Landpostbudene og til de øvrige Postfunktionærer, stemte jeg for det førstnævnte. Skønt jeg har udtalt nogen Utilfredshed med Finansudvalgets Stilling til dette Budget, paaskønner jeg, at det har begyndt Lønningsforbedringerne fra den Ende. Hvis Finansudvalget havde begyndt med at stille Forslag om at forhøje Lønningerne for Postekspedienterne og havde udeladt Landpostbudene, kunde jeg ikke have stemt for Forslaget. Deraf følger imidlertid ikke, at jeg har sagt, at deres Stilling er saa ringe. Jeg erkender, at det er en betydelig Lønningsforhøjelse, der er Tale om, men i Betragtning af, at de ere, de ringest stillede, kan jeg stemme for Forslaget. — Jeg takker den højtærede Minister, fordi han lovede at tage den Henstilling, jeg gjorde til ham, under velvillig Overvejelse. Jeg tror, at det vil være nødvendigt for Fremtiden at forhøje det paagældende Beløb, og at der derved vil undgaa mange Klager, som hidtil have været fremme her i Tinget. Da Tiden er saa fremrykket, skal jeg standse her.

Alberti: Jeg er enig med den ærede Minister i, at hele Spørgsmaalet om Kørekortenes Forevisning er „en passende Illustration“, men ikke, som han mente, nogen Illustration til Urimeligheden i de Klager, som føres over Statsbanernes Ledelse, men derimod en passende Illustration til den Maade, hvorpaa Generaldirektoratet vender det døve Øre til de Klager, der føres. Forholdet synes, saa vidt jeg kan forstaa af det Forsvar for Generaldirektoratet, som den højtærede Minister fremførte, at være det, som ganske stemmer med, hvad jeg i Forvejen mente, at naar Generaldirektoratet har sat sig hen og lagt Hovederne rigtig godt i

Blød, regnet det rigtig snildt og durkdrevent ud og sat det i Gang, og saa det utaknemmelige Publikum er misfornøjet og klager, tager Generaldirektoratet ikke Sagen op til fornyet Overvejelse og søger at se paa den ogsaa fra Publikums Standpunkt, nej, saa siger det: Sikken noget Vrøvl, sikken mangelfuld Opfattelse, de Folk have tilagnet sig! Vi have den eneste rigtige Opfattelse, og det er den, at et Kørekort repræsenterer det samme som en Billet, kun at Kørekortet gælder for mange Rejser, og at Billetten gælder for en enkelt Rejse, og derfor skal den, som kommer med et Kørekort, behandles paa akkurat samme Maade som den, der kommer med en Billet. Nu forstaaer jeg egentlig ikke, hvorfor Generaldirektoratet ikke, hvis dette skal gennemføres, forlanger, at Kørekortet skal klippes hver Gang, det forevises, thi det er den eneste Maade, hvorpaa man fuldkommen kan undgaa Personsanseelse. Saa fornuftigt er dog Generaldirektoratet, at det indser, at det kan ikke lade sig gøre. Det forekommer mig imidlertid, at den Forskel, som der her straks viser sig i Behandlingsmaaden af dem, som have Kørekort, og dem, som have Billet, burde have ledet Generaldirektoratet til at tænke sig lidt længere ind i Sagen og til at overveje, hvorfor i det hele taget Billetten skal klippes. Jeg antager, at Billetten skal klippes for at undgaa Misbrug enten paa den Maade, at en Passager, hvis Billetten ikke er klippet, kan slippe igennem Kontrollen ved Udgangen og kan bruge Billetten en Gang til, eller paa den Maade, at den Kontrolør, som modtager Billetten, kunde staa i Ledtog med Billesælgeren, og at man paa den Maade kunde sælge Billetten flere Gange. Jeg antager, det er disse Hensyn, som gøre, at Billetterne skulle klippes, men den Slags Misbrug kunne ikke foregaa med Kørekort. Vel er det rigtigt, som den ærede Minister sagde, at der ved Kørekort kan foregaa Misbrug, men de ere af en anden Natur. Der kan foregaa det Misbrug, at en Mand, efter at Kortet er udløbet, bliver ved at benytte det, men dette Misbrug hindres ikke ved den Forevisning, som nu finder Sted, saa Generaldirektoratet maa til at tænke sig om igen og regne noget nyt ud. Forevisningen sker paa den Maade, at man trækker Kortet op af Lommen og foreviser det lukket, saa at den, der ser paa Kortet, slet ikke kan se, om det er i Kraft endnu eller ikke. Der maa mere til, vi maa se at faa Publikum generet lidt mere, for at det kan blive fuldkomment.